

Brusel 17. listopadu 2022
(OR. en)

14918/22

Interinstitucionální spis:
2022/0372(NLE)

PI 159
AGRI 644
COMPET 917
MI 841
IND 485

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	17. listopadu 2022
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2022) 593 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/1754 o přistoupení Evropské unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 593 final.

Příloha: COM(2022) 593 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.11.2022
COM(2022) 593 final

2022/0372 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

**kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/1754 o přistoupení Evropské unie k Ženevskému
aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označení**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Odůvodnění a cíle návrhu

Lisabonská dohoda z roku 1958 na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu je smlouva spravovaná Světovou organizací duševního vlastnictví (WIPO). Může k ní přistoupit kterákoliv ze smluvních stran Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví. Její smluvní strany mají povinnost chránit na svém území označení původu výrobků ostatních smluvních stran, která jsou uznávána a chráněna z tohoto titulu v zemi původu a zapsána u Mezinárodního úřadu WIPO, pokud ve lhůtě jednoho roku ode dne přijetí žádosti o zápis neprohlásí, že nemohou ochranu zajistit.

Lisabonská dohoda byla revidována v letech 2009 až 2015. Cílem bylo i) zdokonalit její současný rámec; ii) zahrnout ustanovení, která upřesňují, že lisabonský systém se vztahuje i na zeměpisná označení; a iii) zahrnout možnost přistoupení mezivládních organizací, jako je EU.

Dne 7. května 2015 přijala Rada rozhodnutí, kterým se Evropská komise zmocňuje k účasti na diplomatické konferenci WIPO konané v Ženevě ve dnech 11. až 21. května 2015. Konference přijala dne 20. května 2015 Ženevský akt Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (dále jen „Ženevský akt“). S ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. října 2017 ve věci C-389/15 bylo toto rozhodnutí nahrazeno rozhodnutím Rady (EU) 2018/416 ze dne 5. března 2018. Povolilo zahájení jednání o revidované Lisabonské dohodě o označeních původu a zeměpisných označeních.

Dne 26. listopadu 2019 přistoupila Evropská unie k Ženevskému aktu; toto přistoupení vstoupilo v platnost dne 26. února 2020. Samotný Ženevský akt vstoupil v platnost dne 26. února 2020.

Některá klíčová ustanovení o přistoupení EU k Ženevskému aktu jsou obsažena v rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754. Konkrétně čl. 4 odst. 1 uvádí že „Komise je zejména určena příslušným orgánem podle článku 3 Ženevského aktu, který je pověřen prováděním Ženevského aktu na území Unie a komunikací s Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví Světové organizace duševního vlastnictví, podle Ženevského aktu a společného prováděcího řádu k Lisabonské dohodě a Ženevskému aktu Lisabonské dohody“.

Dne 13. dubna 2022 přijala Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/1753 a rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 (COM(2022) 174 final – dále jen „návrh nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků“).

Cílem článku 59 návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků je změnit rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754. Cílem změny je určit Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) jako příslušný orgán podle

Ženevského aktu Lisabonské dohody Světové organizace duševního vlastnictví, pokud jde o zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků. To nemá vliv na to, že Komise je příslušným orgánem podle Ženevského aktu, pokud jde o zemědělské a potravinářské produkty chráněné systémy zeměpisných označení EU. V podobném duchu zavádí článek 60 návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků změny nařízení (EU) 2019/1753 o opatřeních Unie po jejím přistoupení k Ženevskému aktu. V tomto ohledu a v souladu se změnami navrženými v článku 59 článek 60 navrhuje upravit nařízení (EU) 2019/1753 tak, aby byl úřad EUIPO uznán jako příslušný orgán podle Ženevského aktu, pokud jde o mezinárodní zápisy týkající se zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.

Během jednání Rady však vyvstaly obavy ohledně procedurálních aspektů týkajících se článku 59 návrhu nařízení o zeměpisných označeních řemeslných a průmyslových výrobků. Cílem článku 59 je změnit rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754, které je založeno na článku 207 a čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie (Smlouva o fungování EU), a má proto jiný postup přijímání stanovený ve Smlouvě o fungování EU, než je postup použitelný pro návrh nařízení Komise o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků založený na čl. 118 odst. 1 a čl. 207 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. V tomto ohledu se jeví jako vhodnější provést takovou změnu prostřednictvím samostatného návrhu Komise na rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí (EU) Rady 2019/1754, namísto toho, aby byla změna zahrnuta jako článek do návrhu Komise na nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.

Tento návrh rozhodnutí Rady předložený Komisí má proto za cíl změnit čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 za účelem určení úřadu EUIPO jako příslušného orgánu podle Ženevského aktu, pokud jde o zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků.

Tento návrh nahrazuje článek 59 návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.

1.2. Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Návrh stanoví souvislost mezi systémem ochrany zeměpisných označení EU pro řemeslné a průmyslové výrobky a lisabonským systémem pro mezinárodní zápis označení původu a zeměpisných označení. Činí tak tím, že navrhuje změnu rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754.

1.3. Soulad s ostatními politikami Unie

Přistoupení EU k Ženevskému aktu je v souladu s obecnou politikou EU na podporu a zlepšení ochrany zeměpisných označení prostřednictvím dvoustranných, regionálních a mnohostranných dohod.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

2.1. Právní základ

Vzhledem k předmětu Smlouvy by rozhodnutí Rady mělo být založeno na článku 207 a čl. 218 odst. 6 písm. a) bodě v) Smlouvy o fungování EU.

2.2. Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Podle čl. 5 odst. 3 Smlouvy o EU se zásada subsidiarity nepoužije v oblastech výlučné pravomoci EU.

2.3. Proporcionalita

Vzhledem k výlučné povaze obchodní politiky EU včetně obchodních aspektů duševního vlastnictví se nepředpokládá, že mají vlastní systémy ochrany zeměpisných označení, ani že samy chrání zeměpisná značení zemědělských produktů třetích zemí, které jsou členy systému Lisabonské dohody. Aby EU mohla řádně vykonávat svou výlučnou pravomoc v oblasti řemeslných a průmyslových zeměpisných označení v rámci systému lisabonské dohody, měla by určit úřad EUIPO jako příslušný orgán podle článku 3 Ženevského aktu, v souladu se správou systému zápisu na úrovni EU, který předpokládá návrh nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků. Tím by se zajistil soulad se změnami, které jsou v článku 60 návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků navrženy pro nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753 o opatřeních Unie po jejím přistoupení k Ženevskému aktu. Článek 60 zejména stanoví, že úřad EUIPO je odpovědný za správu fáze zápisu zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků na úrovni EU a že rovněž plní úlohu příslušného orgánu podle Ženevského aktu, pokud jde o mezinárodní zápisy na ochranu zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.

2.4. Volba nástroje

Rozhodnutí Rady o změně rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 je s ohledem na článek 28 (Přístup k tomuto aktu) Ženevského aktu vhodným právním nástrojem. Vzhledem k předmětu Smlouvy by rozhodnutí Rady mělo být založeno na článku 207 a čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování EU.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

3.1. Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Nevztahuje se na tento návrh. Posouzení již bylo dokončeno v rámci návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků (SWD(2022) 115 final, zpráva o posouzení dopadu ochrany zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků).

3.2. Konzultace se zúčastněnými stranami

Konzultace se zúčastněnými stranami týkající se návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a zejména podrobnější zpětná vazba získaná z veřejné konzultace v roce 2021 ukázaly, že nejvíce upřednostňovanou možností politiky je podle většiny respondentů zvláštní systém, který zavádí název EU na ochranu zeměpisných označení pro řemeslné a průmyslové výrobky. Takový systém má ve srovnání se stávajícími režimy zeměpisných označení EU pro zemědělské produkty několik vlastností, které jsou specifické pro nový režim zeměpisných označení EU.

3.3. Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Při přípravě návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků se Komise opírala o technickou spolupráci s úřadem EUIPO. Zaměřila se na různé procesní modely, aby bylo možné řádně posoudit dílčí možnosti subjektu EU pověřeného zápisem zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a vyřizováním mezinárodních žádostí podle Ženevského aktu, jakož i úlohu vnitrostátních orgánů v postupu zápisu. Výsledek této spolupráce vycházející z příspěvku úřadu EUIPO je uveden v příloze 9 posouzení dopadů týkajícího se návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků (SWD(2022) 115 final, zpráva o posouzení dopadů ochrany zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků).

3.4. Posouzení dopadů

Viz pracovní dokument útvarů SWD(2022) 115 final, zpráva o posouzení dopadů ochrany zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, která je připojena k návrhu nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků.

3.5. Účelnost právních předpisů a zjednodušení

Nevztahuje se na tento návrh.

3.6. Základní práva

Přistoupení EU k Ženevskému aktu přispívá k plnění čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, který stanoví, že duševní vlastnictví musí být chráněno.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nevztahuje se na tento návrh.

5. OSTATNÍ PRVKY

5.1. Plány provádění a způsoby sledování, hodnocení a podávání zpráv

Nevztahuje se na tento návrh.

5.2. Informativní dokumenty (u směrnic)

Nevztahuje se na tento návrh.

5.3. Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Nevztahuje se na tento návrh.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/1754 o přistoupení Evropské unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 26. listopadu 2019 přistoupila Evropská unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních¹ (dále jen „Ženevský akt“); její přistoupení vstoupilo v platnost dne 26. února 2020. Samotný Ženevský akt vstoupil v platnost dne 26. února 2020.
- (2) Podle čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754² je Komise určena příslušným orgánem podle článku 3 Ženevského aktu, který je pověřen prováděním Ženevského aktu na území Unie a komunikací s Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví Světové organizace duševního vlastnictví podle Ženevského aktu, jakož i společného prováděcího řádu k Lisabonské dohodě a Ženevskému aktu Lisabonské dohody.
- (3) S ohledem na správu zápisu zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků na úrovni Unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/... ze dne... o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a v souladu se změnami zavedenými uvedeným nařízením v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753³ by měl Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví hrát úlohu příslušného orgánu Unie, pokud jde o zeměpisná označení řemeslných a průmyslových výrobků podle Ženevského aktu,

¹ Ženevský akt Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 15).

² Rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 ze dne 7. října 2019 o přistoupení Evropské unie k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 12).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753 ze dne 23. října 2019 o opatřeních Unie po jejím přistoupení k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 1).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady (EU) 2019/1754 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o zeměpisná označení, která chrání řemeslné a průmyslové výrobky ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/...⁴, je Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví určen příslušným orgánem podle článku 3 Ženevského aktu a pověřen prováděním Ženevského aktu na území Unie a podáváním oznámení Mezinárodnímu úřadu WIPO a komunikací s ním podle Ženevského aktu a společného prováděcího řádu.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dne dvacátým dnem po vyhlášení nařízení 2022/... v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne

Za Radu

...

předseda/předsedkyně

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/... ze dne... o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků (Úř. věst. ...)